

JEDEN EVROPSKÝ SUPERSTÁT SE ZCELA NOVÝM OBYVATELSTVEM -Stoletý celoevropský plán Coudenhove-Kalergiho. Co má tento otec depopulace společného s premiérem Fialou?

- CZ24 News | 12. února 2023

EU: Není jistě náhoda, že se právě ve vestibulu jedné z budov EU nachází socha Kalergiho. Vždyť je to právě EU, kdo realizuje plány, které byly osnovány právě před 100 lety, kdy byla založena Kalergiho Panevropská unie.

Výměna Evropanů za Afričany, Araby a Afghánce a současně vedená depopulační a protirodinná politika vedou k tomu, že Evropa skutečně bude vypadat jako z Kalergiho plánů.

Před sto lety založil Richard Coudenhove-Kalergi Panevropské hnutí, které vedlo k dnešní Evropské unii jako předchůdci „Spojených států evropských.“

Richard Mikuláš hrabě Coudenhove-Kalergi (narodil se 16. listopadu 1894 v Tokiu a zemřel 27. července 1972 v Rakousku) byl rakouský šlechtic s československým občanstvím, spisovatel, politik a spoluzakladatel Panevropské unie, příslušník rodu Coudenhove.

Stefan Magnet, šéfredaktor rakouského internetového alternativního kanálu AUF1, který se osobou Kalergiho velmi detailně zabýval, popisuje Kalergiho nesmírně vlivnou přípravnou roli v otázce Evropy vedené elitami a zejména masové invaze cizích kultur ve videu, jehož přepis bude zveřejněn níže. Umíte-li dobře německy, můžete se sami [na video podívat](#).

Před 100 lety zveřejnil hrabě Richard Coudenhove-Kalergi svůj plán transformace Evropy, svou vizi multikulturní Evropy. Zpočátku byl zesměšňován a brzy začal svůj triumfální pochod. A dnes, u příležitosti svého 100. výročí, slaví EU ve Vídni zrod Kalergiho plánu. Pokud konspirace nejsou rozpoznány jako takové a plány mohou vzkvétat v tajnosti, pak se dříve nebo později stanou realitou. Ne vždy, ale stále častěji.

Rozsah, v jakém se utopie, která se na první pohled zdá zmatená, může v krátké době stát hořkou realitou, ukazuje příklad hraběte Coudenhove-Kalergiho.

Kalergi se objevil v Rakousku po první světové válce a šířil svou myšlenku sjednocené Evropy ve formě konfederace států. Předpověděl zcela smíšenou Evropu a prorokoval nové, kapitalistické mocenské struktury, které nahradí staré vládnoucí rody a monarchie.

Musíte se vrátit v čase do doby před sto lety: Německá říše Viléma II. a habsburská monarchie císaře Karla v Rakousku se zhroutily po první světové válce v roce 1918. Politicky mladé a nestabilní republiky podnikají první kroky.

O neevropském přistěhovalectví nemůže být řeč, dokonce ani z Afriky. Nebyli tu žádní Afričané, jen hrstka černochů na šlechtických dvorech. A tam byli jako služebníci a dobrovolně.

Byl Coudenhove-Kalergi brán vážně se svými představami o budoucím evropském státu a afroasijské multikultuře? Širokou veřejností určitě ne. Ale byl vyslyšen a našel mocné spojence, s jejichž pomocí konspiroval více než tři desetiletí, aby konečně pomohl své myšlence prorazit.

Přesně před sto lety založil Richard Coudenhove-Kalergi panevropské hnutí. 17. listopadu 1922 se ve Wiener Neue Freie Presse objevil článek „Pan-Europa – návrh.“ Datum, které lze považovat za počáteční signál pro její vznik. A v roce 2022 oslavila Vídeň 100. výročí tohoto hnutí, které je na webových stránkách Evropského parlamentu uctíváno jako průkopník dnešní Evropské unie.

Kalergi byl průkopníkem evropské integrace, k čemuž se na stránkách EU píše:

„Se svými vizemi sjednocené a mírové Evropy se Coudenhove-Kalergie ukázal být průkopníkem Evropské unie.“ Média o něm hovoří jako o otci zakladateli EU a průkopníkovi sjednocené Evropy.

Ale co Coudenhove-Kalergi vlastně chtěl? Uvítal zrušení pokrevní šlechty, konec monarchií a starých evropských vládnoucích rodů. Císaře, krále a knížata dávných dob vystřídá plutokracie, tvrdil Kalergi po první světové válce ve 20. letech.

Duden definuje plutokracii jako formu vlády, ve které majetní, bohatí, vykonávají politickou vládu jako vládu peněz. Coudenhove-Kalegi to analyzoval v roce 1922 následovně:

Dnes je demokracie fasádou plutokracie, protože národy by netolerovaly otevřenou plutokracii, nominální moc je ponechána jim, zatímco faktická moc spočívá v rukou plutokratů. V republikánských i monarchických demokraciích jsou státníci loutkami, kapitalistickými strůjci: diktují směry politiky, ovládají voliče tím, že si kupují veřejné mínění a ministry prostřednictvím obchodních a společenských vztahů. ... Feudální společenská struktura byla nahrazena strukturou plutokratickou. Pro sociální postavení je rozhodující příjem. Dnešní plutokracie je mocnější než včerejší aristokracie. Nikdo totiž není nad ní, jen stát, který je opět jejím nástrojem a komplicem.“

Podle Kalergiho musí každá změna sociálních podmínek probíhat od základů, aby mohla mít trvalý účinek.

„Škola a tisk jsou dva body, z nichž se lidé nechávají nekrvavě obnovovat a zušlechtit,“ napsal tehdy Kalergi. A opravdu, to jsou přesně ta místa, kde nejčastěji dochází k vymývání mozků.

Evropa budoucnosti je sjednocená Evropa, která opomíjí národní státy a národy. Monarchii neměly zdědit národní státy Francie, Itálie nebo Německo, ale panevropská, sjednocená Evropa, vedená novou intelektuální šlechtou. A tak své první literární dílo, které se objevilo v Lipsku v roce 1922, vhodně pojmenoval „Adel“.

Zvolil nezávazný styl vyprávění, který při čtení částečně připomíná transhumanistu Juvala Noaha Harariho, který se pokouší pokračovat ve vyprávění o sto let později. Kalergi popisuje procesy, které vnímá a uvádí možnosti vzdálenější budoucnosti. Zřídka volí rozkazovací tón.

Ve své knize „Adel“ Kalergi píše doslovně:

„Muž vzdálené budoucnosti bude míšenec. Dnešní rasy a kasty padnou za oběť rostoucí transcendenci prostoru, času a předsudků. Euroasijsko-negroidní rasa budoucnosti, navenek podobná starověké egyptské, nahradí rozmanitost národů rozmanitostí osobností.“

Doslova takto předpověděl Richard Coudenhove-Kalergi Evropu budoucnosti. Před tímto citátem Kalergi vysvětluje, proč jsou různé oblasti v Evropě hloupými produkty příbuzenského křížení.

Z etnologického výzkumu víme, že manželské kruhy dřívějších dob nebyly příliš velké. Před průmyslovou revolucí v 18. století se mnoho lidí nedostalo za hranice svého regionu, vesnické komunity a měst a vzalo si lidi ze své vesnice nebo sousedství. Rodiny se často znaly po generace.

Musíme si uvědomit, že právě v této době – v 18. a 19. století – existovalo neuvěřitelné množství vynálezů a objevů, jako jsou motory, psací stroje, zeppelin a nespočet dalších věcí. A jména jako Goethe, Schiller, Kant, Beethoven nebo Mozart jsou spojena s touto dobou. Podle Kalergiho však u všech docházelo k příbuzenskému křížení! Ať už to byli zemědělci nebo aristokraté, cituji:

„V obou případech jsou předkové navzájem pokrevně příbuzní, a proto jsou si obvykle fyzicky, psychicky a duševně podobní. V důsledku toho přenášejí své společné rysy, úmyslné sklony, vášně, předsudky, zábrany na své děti a potomky ve zvýšené míře. Rysy, které vyplývají z tohoto příbuzenského křížení, jsou loajalita, zbožnost, smysl pro rodinu, kastovní duch, stálost, tvrdohlavost, energie, omezení, síla předsudků, nedostatek objektivity, vnitřní (?). Zde generace není variantou předchozí, ale jednoduše její opakování. Rozvoj je nahrazen pouze ochranou přírody.“

Zde u Kalergiho zažíváme stejné opovržení nad lidmi jeho doby, jako je tomu nyní u transhumanistů naší doby o sto let později. Lidé jsou neschopní, tvrdohlaví, těžkopádní, podřadní a musí být co nejrychleji vyměněni. Pokud chcete, Kalergi je obrácený rasista.

Zoufale chce smísit národy, protože doufá, že mu to dá ty nejlepší vlastnosti. Ponechání ras a národů tak, jak se staly po tisíciletí, je pro Kalergiho odporné a není to možné. Říká, že míšenci mají chmurné vlastnosti, jako je nedostatek charakteru a slabost vůle, a přesto by tito míšenci byli v budoucnu mnohem lepší než produkty příbuzenských sňatků jeho současnosti v roce 1922.

„Výsledkem je,“ říká Kalergi, „že míšenci často postrádají charakter, zábrany, projevují slabost vůle, nestálost, neuctivost. Polovina potomků se vždy liší od svých rodičů a předků. Každá generace je reakcí té předchozí, ať už z hlediska evoluce nebo degenerace.“

Pro Kalergiho je to jasné: křížení vytváří originální osobnosti a zároveň bezcharakterní, nespoutané, nevěřící, míšence se slabou vůlí. Člověk, který je produktem příbuzenského křížení, je člověk jedné duše, míšenec mnoha duší, píše Kalergi. – A je to tu zase: Touha arogantního ideologa hrát si na Boha.

Dovolte mi krátkou poznámku. Transhumanisté se také neptají lidí, zda chtějí obchodovat se svou existencí a žít v budoucnosti s počítačovými aplikacemi pod kůží a robotickými protézy na končetinách nebo zda chtějí být reprodukováni v genetické laboratoři.

A stejně tak se Kalergi ve svém panevropském hnutí Evropanů nikdy nezeptal, zda chtějí změnit svou vlast a své národy. Nikdy se nekonalo referendum, ani jediné demokratické rozhodování o tom, že by Evropané měli být vyloučeni ve prospěch toho, co Kalergi nazývá euroasijsko-negroidní rasou budoucnosti.

A budoucí míšenci té doby 1922 jsou často migrujícími míšenci dneška. Kalergi před sto lety tvrdil, že míšenec bude nespoutaný a se slabou vůlí a že několik duší v jeho hrudi bude táhnout různými směry. Ale miliony imigrantů nalákaných do Evropy z afroasijského regionu jsou ve skutečnosti bez perspektivy, bez domova, bez kořenů, rozpolcení.

Kalergi se nikdy nestaral o osudy jednotlivých lidí. Měl vizi, načrtl perspektivu a to, jak se budou cítit utlačovaní místní nebo ti, kteří sem byli nalákáni, to mu bylo lhostejné.

Kalergi měl od začátku mocné a bohaté konexe. Kalergiho životopisec Walter Döring ve své knize „Život pro Panevropu“ píše:

„Nyní nachází pomoc a rady u svých bývalých bratrů z různých sektorů ekonomiky, organizátorů a novinářů.“

„Bratry“ jsou míněni bratři z lóží, bratři svobodného zednářství, jak jasně ukazuje biografie.

„Rozhodující pro mladé panevropské hnutí, které vede Richard Coudenhove-Kalergi, je podpora moci Warburgů. Panevropské hnutí bylo tak nadšené, že mu dali k dispozici 60 000 marek.“

Takže počáteční financování Kalergiho panevropského hnutí pocházelo od Maxe Warburga.

Max Moritz Warburg (narozen 5. června 1867 v Hamburku; †26. prosince 1946, New York) byl německý bankéř a politik a potomek bohaté německo-židovské bankéřské rodiny Warburg. Jako šéf a partner soukromé banky M.M.Warburg & CO, byl Warburg jedním z nejdůležitějších bankéřů, politických konzultantů a networkerů své doby.

Jeho bratr Paul Moritz Warburg je považován za iniciátora a spoluzakladatele amerického Federálního rezervního systému (FED). Panevropa tedy měla od počátku mocné přátele. S tímto počátečním financováním 60 000 zlatých marek mohlo být panevropské hnutí postaveno na profesionální bázi.

V roce 1926 se Kalergi setkal s Konradem Adenauerem, který se o více než 20 let později stal prvním západoněmeckým kancléřem po druhé světové válce. Kalergi emigroval v roce 1938, nejprve do Maďarska, Švýcarska a nakonec do USA. Tam se spolu s Otto von Habsburgem, který také žil v exilu, marně pokoušel sestavit rakouskou exilovou vládu a v roce 1944 sepsal návrh „Spojených států evropských.“

A v roce 1950 obdržel Cenu Karla Velikého města Cáchy, později Cenu Konrada Adenauera, hlavní vyznamenání s hvězdou za zásluhy o Rakouskou republiku a Velký spolkový kříž za zásluhy SRN. Kalergi byl nominován neuvěřitelných 54krát na Nobelovu cenu míru, ale nikdy ji neobdržel.

Bylo Kalergiho spiknutí úspěšné? Na tuto otázku si můžete odpovědět sami, pokud se dnes podíváte z okna nebo pojedete tramvají. Pak víte, že přinejmenším sociální model Coudenhove-Kalergi se stal realitou. Náhradní migrace a multikultura jsou rafinovanými módními slovy propagandy, která kdysi začala fantazií euroasijské negroidní rasy budoucnosti.

A Kalergiho vnučata sledují jeho vizi neochvějně a vehementně – nebo v tomto případě správněji: jeho neter. Jmenuje se Barbara Coudenhove-Kalergi a pravidelně publikuje o důležitých tématech v deníku „Der Standard“. V lednu 2015, tedy před začátkem masivní invaze – o několik měsíců později byly hranice rozbity – napsala věštecky v důsledném pokračování ideologie svého strýce:

„Evropa získává novou tvář, ať už to vyhovuje dlouholetým obyvatelům, nebo ne. Žijeme v éře masové migrace. Teprve to začalo a určitě to ještě dlouho neskončí.“

A také prorocky mluvila v době covidové. Dne 11. listopadu 2021 vydala slogan: „Ano povinnému očkování!“ To byl startovní signál pro mediální a politickou ofenzívu povinnosti očkování proti Covid-19, která byla o několik týdnů později v Rakousku spěšně schválena parlamentem.

Kalergi měl před sto lety vizi multikulturní Evropy, neuvěřitelnou vizi. A většina současníků ho ignorovala nebo zesměšňovala. Jen několik velmi vlivných a mocných mužů rozpoznalo jeho potenciál. Podporovali ho a pomohli jeho vizi dosáhnout průlomu. Trvalo to jen několik desetiletí a transformace byla v plném proudu. Evropská unie a Spojené státy severoamerické jsou nyní

sociálním odrazem Kalergiho panevropské vize.

Kalergiho duch multikulturní Evropy se nyní zmocnil všech politických vůdců. A je přísné tabu vystupovat proti nekončící imigraci. Kalergimu se zavázali i přední evropští designéři, stejně jako se EU zavázala k němu jako k otci zakladateli.

Hnací silou multikultury není ani lidskost, ani charita, ani tolerance. Kalergi a jeho následovníci nechtěli přirozeně vyrostlé národy a odmítali organický vývoj jako chromou příbuzenskou plemenitbu. Kalergi si chtěl hrát na Boha a vytvořit novou lidskou bytost.

A podobné je to s transhumanisty. Jejich přijímací utopie znějí tak vzdáleně, že jim téměř nikdo nevěnuje pozornost. Nedovolují naší mysli, aby se jimi denně zabývala, protože v každodenním boji jsou naléhavější problémy: vysoké ceny, holé přežití.

Dnešní transhumanisté však nejsou o nic méně odhodlaní než Kalergi z dávných dob.

Kalergi byl bohatý a měl mocné přátele, dnešní transhumanisté mají celou síť nepředstavitelně bohatých a mocných lidí. Zaujímají výkonná patra gigantických globálních korporací, což lze ilustrovat na příkladu skupiny Google. Transhumanisté jsou připraveni přetvořit svět a dělají to každý den.

Tolik ke Kalergimu a jeho následovníkům.

Na závěr připomínám, že také premiér Fiala byl jedním z čelních členů tohoto hnutí u nás, konkrétně vedl moravskou pobočku Panevropské unie. Tedy není zřejmě náhoda, že se i v dalších zemích osoby na Panevropskou unii napojené dostávají do vysoké politiky...

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda